

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 18P/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715203484
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Svoboda
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2015:7715203484.3

Rozhodnutie

D. súd Michalovce, samosudca JUDr. Vincent Svoboda, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa : G. zastúpená v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce, dieťa rodičov : matky : G. zastúpená advokátom : JUDr. Marián Jusko, Račí potom 3, Košice, otca : Z. zastúpeného advokátom : JUDr. Alexej Ivanko, Nám.osloboditeľov 73, Michalovce, v konaní o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti a určenie výživného, takto

r o z h o d n u t i e :

I. Zveruje maloletú G., do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

II. Otca zaväzuje prispievať na výživu maloletej G. výživným vo výške 200,- EUR mesačne, počnúc od 1.3.2015, k rukám matky, vždy k 15.dňu mesiaca vopred.

III. Dlžné výživné za obdobie od 1.3.2015 do 30.9.2015 vo výške 1.100 EUR, je povinný otec uhradiť v mesačných splátkach po 100 EUR, počnúc mesiacom október 2015, spolu s bežným výživným, pod stratou výhody splátok.

IV. Otec je oprávnený stýkať sa maloletou Laurou každý páry týždeň v sobotu a v nedeľu od 8.00 hod. do 16.00 hod.. Otec je povinný maloletú v stanovenom čase v bydlisku matky vyzdvihnúť a v stanovenom v bydlisku matky vrátiť. Matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase otcovi odovzdať.

V. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Matka G. návrhom zo dňa 5.3.2015, doručeným súdu toho istého dňa navrhla, aby maloletá dcéra G. bola zverená do jej osobnej starostlivosti s tým, že otec je povinný prispievať na jej výživu mesačne sumou 250 EUR, a pokiaľ sa týka styku navrhla, že tento styk maloletej s otcom bude len za prítomnosti matky, každú páru sobotu od 13.00 hod. 15.00 hod. mimo bydliska otca. Dlžné výživné od novembra 2014 žiadala vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na pojednávaní dňa 4.9.2015 navrhla, aby súd priznal výživné od 1.3.2015 do budúcnosti, a pokiaľ sa týka styku otca s maloletou navrhla, aby bol otec oprávnený stýkať sa s maloletou každý páry týždeň, v sobotu a v nedeľu od 8.00 hod. do 16.00 hod., s tým, že otec prevezme maloletú v bydlisku matky a odovzdá dieťa v jej bydlisku.

Otec Z., podal na súd návrh zo dňa 28.4.2015, doručeného súdu 30.4.2015, vedený pod č.k. 23P/61/2015 /č.l.22/, v ktorom navrhoval, že maloletá Laura sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a pokiaľ sa týka styku, navrhoval, že je oprávnený sa

stretávať s maloletou každý párný víkend v mesiaci, v sobotu a v nedeľu v čase od 8.00 hod. do 16.00 hod..

Súd v súlade s ust. § 112 ods. 1 O.s.p. na pojednávaní dňa 4.9.2015 spojil predmetné veci 23P/61/2015 s vecou 18P/27/2015, s tým, že tieto spojené veci sú vedené pod sp.zn. 18P/27/2015.

Matka vo svojom návrhu uviedla, že uzavrela manželstvo s otcom 18.5.2013, s tým, že z manželstva sa narodila dcéra G. Po uzavretí manželstva bývala s otcom u jeho rodičov v Z.. V návrhu uviedla, že bola viackrát fyzicky napadnutá zo strany otca, konkrétne aj 11.11.2014, kedy opustila spoločnú domácnosť a vrátila sa do bydliska svojich rodičov v E.. V návrhu uviedla, že maloletá dcéra sa narodila predčasne a z tohto dôvodu bol u nej zistený najľahší stupeň detskej mozgovej obrny, o čom matka predložila aj lekárske správy z Detskej fakultnej nemocnice Košice zo dňa 10.2.2015 /č.l.10/ zo dňa 16. 12. 2014/ č.l. 12/, z Nemocnice s poliklinikou Š.Kukuru Michalovce, zo dňa 15.11.2014 /č.l.11/, ako aj prepúšťaciu správu z Detského fyziatricko-rehabilitačného oddelenia z Dunajskej Lužnej, zo dňa 16.1.2015 /č.l.14/.

Na pojednávaní dňa 4.9.2015 ako účastníčka uviedla, že s otcom nežije v spoločnej domácnosti a otec zoberie dieťa každý druhý víkend na sobotu a nedeľu, spolu so svojimi rodičmi. Pokiaľ sa týka zdravotného stavu maloletej vypovedala, že dcéra má ľahký stupeň detskej mozgovej obrny, nevie pekne sama sedieť, nevie sama chodiť a chodí iba s pomocou nejakej opory, keď ju niekto drží za ruku. Z tohto dôvodu chodí na rehabilitáciu každý týždeň a dvakrát do týždňa do Košíc na vyšetrenie k neurológovi. V súvislosti s tým dieťa potrebuje mesačne na lieky 40 EUR a raz za 3 mesiace absolvuje rehabilitačný pobyt, ktorý stojí cca 100 EUR. Finančné náklady má aj na benzín, keďže raz do týždňa cestuje do Košíc autom svojich rodičov. Pokiaľ sa týka nákladov na dcéru, tieto sú cca 250 EUR mesačne ako základné potreby, keďže potrebuje ortopedické pomôcky, tepovacie pásky, s tým, jedna páska stojí 40 EUR, strava 50-60 EUR mesačne a prispieva v domácnosti svojich rodičov 60 EUR mesačne.

Matka ukončila 5.ročník Strednej odbornej školy obchodu a služieb s maturitou, s tým, že v súčasnosti je na materskej dovolenke. Matka uviedla, že odkedy nežijú v spoločnej domácnosti od novembra 2014, otec prispel na výživné spolu 300 EUR, teda po 100 EUR v mesiaci jún, júl, august tohto roku a ešte v r. 2014 prispel 2 x po 50 EUR a v januári 2015 zaplatil rehabilitačný pobyt maloletej. Ďalej uviedla, že otec navštívil lekárov s maloletou počas manželstva 2 krát. Matka poberá rodičovský príspevok vo výške 203,20 EUR a prídavok na dieťa mesačne vo výške 47,04 EUR, teda celkový príjem je cca 240 EUR.

Otec Z. vo svojom návrhu /č.l.22 - 1,2/ navrhuje, aby maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky, a aby bol upravený styk každý párný víkend v sobotu a v nedeľu od 8.00 hod. do 16.00 hod., s tým, že dieťa prevezme v bydlisku matky.

Na vyššie citovanom pojednávaní ako účastník uviedol, že jeho ochotný aj obnoviť manželské spolužitie, avšak matka nie je jednoznačne rozhodnutá. Pokiaľ sa týka jeho majetkových pomerov, predložil súdu dôkaz o tom, že je zamestnaný v spoločnosti B., ako zámočník a jeho čistý príjem za r. 2014 predstavoval sumu 12.201,73 EUR /č.l.34/, za mesiac apríl 2015 mal čistý príjem 857,25 EUR, za máj 2015 1.068,71 EUR, za jún 2015 839,70 EUR. Pokiaľ sa týka jeho nákladov, tak každý mesiac prispieva sumou 100 EUR ako náklady na bývanie svojim rodičom v Z.. Má náklady v súvislosti s autom, keďže do práce raz týždenne a v prípade pohotovosti dochádza autom, berúc do úvahy začiatok smeny o 5.00 hod. v M.. Taktiež, keď išli na nákup, tak platil nákupy keď žili v spoločnej domácnosti. Potvrdil, že od marca 2015 prispel na výživu maloletej 300 EUR aj v zmysle uznesenia tunajšieho súdu o predbežnom opatrení zo dňa 5.6.2015 /č.l. 24 pripojený spis 23P/93/2015/. Pokiaľ sa týka prispievania inou formou na výživu maloletej, tak keď dieťa je s ním u jeho rodičov, tak zabezpečuje celú starostlivosť vrátane nákladov, ktoré s tým súvisia. Na lieky jej však nedáva peniaze a s maloletou má dobrý vzťah. Pokiaľ sa týka iných nákladov, používa otcovo auto, platí zákonnú poisťku na toto auto vo výške 140 EUR ročne a havarijné poistenie vo výške 380 EUR ročne a náklady na pohonné hmoty, naftu mesačne činia 80 až 100 EUR. Ďalej uviedol, že má pôžičku vo výške 12.000 EUR, ktorú mienil použiť na opravu rodičovského domu, keď ešte býval s manželkou, a spláca mesačne po 151 EUR.

Otec navrhol, aby bol zaviazaný platiť výživné maximálne do výšky 120 EUR mesačne.

Matka nesúhlasila s tým, aby súd uložil účastníkom podrobiť sa poradensko-psychologického pohovoru v záujme možného obnovenia manželského spolužitia, keďže mieni podať návrh na rozvod, trvá na podanom návrhu.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. 13)

Podľa ods. 4, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 65 ods. 1 ZR, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ods. 2, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 ZR, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 25 ods. 1 ZR, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa ods. 2, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Súd zhodnotil prevedené dôkazy podľa § 132 O.s.p., každý dôkaz jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti a dospel k nasledujúcemu záveru.

V konaní bolo preukázané, že rodičia maloletej od novembra 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, teda sú dané predpoklady, aby súd rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej v súlade s ust. 36 ods. 1 Zákona o rodine.

Účastníci zhodne navrhli, aby súd zveril mal.dcéru do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok a z uvedeného dôvodu, súd tento návrh akceptoval, keďže je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa.

Pokiaľ sa týka úpravy styku maloletého dieťaťa, súd taktiež akceptoval návrh oboch rodičov, aby tento styk bol upravený tak, že otec sa bude sťkať s maloletou každý párny týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 8.00 hod. do 16.00 hod. v súlade s ust. § 25 ods. 1,2 Zákona o rodine, ktorý styk súd považuje za primeraný berúc do úvahy vek dieťaťa a vzťah otca k maloletej.

Sporným zostala iba vyživovacia povinnosť otca k maloletej, pokiaľ sa týka výšky výživného, keďže matka požadovala určiť výživné do výšky 250 EUR mesačne, počnúc od 1.3.2015 a otec je ochotný prispievať na výživu iba do výšky 120 EUR mesačne.

Súd bral do úvahy tu skutočnosť, že vzhľadom k veku maloletej /2 roky/, k jej zdravotnému stavu/ ľahký stupeň detskej mozgovej obrny/, ktorý si vyžaduje osobitné náklady, matka svoj podiel vyživovacej povinnosti vyvažuje výkonom svojej osobnej starostlivosti a v prevažnej miere sa podieľa na materiálnych výdajoch svojej dcéry. Matka preukázala, že sú nutné zvýšené náklady na základné potreby dcéry, zvlášť pokiaľ sa týka liekov vo výške cca 40 EUR a iných ortopedických pomôcok, náklady na benzín cca 50-60 EUR mesačne, náklady na rehabilitácie raz za 3 mesiace, ktorých pobyt stojí 100 EUR.

Je teda na otcovi, aby aj on sa podieľal vo zvýšenej miere na materiálnych potrebách dieťaťa maloletej, berúc do úvahy jej zdravotný stav. V tejto súvislosti súd poukazuje na zákon o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Z potvrdenia o príjme otca za r. 2014 je zrejmé, že mesačný čistý príjem je 1.017 EUR/ 12 201 : 12/ a za mesiace apríl, máj, jún 2015 je mesačný príjem cca 921 EUR v čistom. Po zistení nákladov otca za živobytie, ktoré pozostávajú hlavne zo sumy 100 EUR, ktorou prispieva na bývanie u svojich rodičov, platenie nákladov na vozidlo: v priemere 43 EUR mesačne na poisťky /520:12/, 100 EUR náklady na pohonné hmoty na vozidlo náklady s jeho ošatením a stravy, určené výživné vo výške 200 EUR zodpovedá schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca.

Je potrebné uviesť, že časť vyživovacej povinnosti je plnená osobnou starostlivosťou otca, keď je dieťa každý druhý víkend u neho a v súvislosti s tým mu zabezpečuje základné potreby, čo súd zohľadnil pri stanovení výšky výživného, ktorá čiastka zodpovedá v sume cca 50 EUR. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal otca platiť výživné vo výške 200 EUR, počnúc od 1.3.2015.

Vzhľadom k tomu, že matka navrhuje výživné od 1.3.2015, s tým súvisí aj dlžné výživné za obdobie od 1.3.2015 do 30.9.2015, za 7 mesiacov, keďže výživné za mesiac september je splatné 15.9.2015. Dlžné výživné je v sume 1.400 EUR za 7 mesiacov /200 x 7/. Keďže účastníci zhodne uviedli, že za toto obdobie povinný zaplatil čiastku 300 EUR, dlžné výživné je v sume 1.100 EUR. Súd uložil otcovi splácať toto dlžné výživné v mesačných splátkach po 100 EUR, počnúc od októbra 2015, spolu s bežným výživným až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok, v prípade nezaplatenia niektorej zo splátok.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde v 3 vyhotoveniach s prílohami.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podľa § 42 ods. 3 O. s. p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby

jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa dovolateľ domáha.

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak účastník dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, môže sa svojho práva domáhať návrhom na vykonania exekúcie.